

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

57 tomas

2014 m. gegužės 21 d.

Turinys

I Įstatymo galią turintys teisės aktai

DIREKTYVOS

- ★ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/62/ES dėl euro ir kitų valiutų apsaugos nuo padirbinėjimo baudžiamosios teisės priemonėmis, kuria pakeičiamas Tarybos pamatinis sprendimas 2000/383/TVR 1

SPRENDIMAI

- ★ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 534/2014/ES dėl makrofinansinės pagalbos teikimo Tuniso Respublikai 9

II Įstatymo galios neturintys teisės aktai

TARPTAUTINIAI SUSITARIMAI

- ★ 2014 m. balandžio 15 d. Tarybos sprendimas 2014/293/BUSP dėl Europos Sąjungos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl Šveicarijos Konfederacijos dalyvavimo Europos Sąjungos karinėje misijoje siekiant prisidėti prie Malio ginkluotųjų pajėgų mokymo (EUTM Mali) pasirašymo ir sudarymo 16

Europos Sąjungos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimas dėl Šveicarijos Konfederacijos dalyvavimo Europos Sąjungos karinėje misijoje siekiant prisidėti prie Malio ginkluotųjų pajėgų mokymo (EUTM Mali) 18

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį.

Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

REGLAMENTAI

2014 m. gegužės 20 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 535/2014, kuriuo nustatomos standartinės importo vertės, skirtos tam tikrų vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti	22
--	----

SPRENDIMAI

* 2014 m. gegužės 20 d. Tarybos sprendimas 2014/294/BUSP, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2013/233/BUSP dėl Europos Sąjungos integruoto sienų valdymo pagalbos misijos Libijoje (EUBAM Libya)	24
--	-----------

I

(Įstatymo galią turintys teisės aktai)

DIREKTYVOS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2014/62/ES

2014 m. gegužės 15 d.

dėl euro ir kitų valiutų apsaugos nuo padirbinėjimo baudžiamosios teisės priemonėmis, kuria pakeičiamas Tarybos pamatinis sprendimas 2000/383/TVR

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 83 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos Centrinio Banko nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) euro, kaip bendra valiuta, yra naudojamas euro zonos valstybėse narėse ir atlieka svarbų vaidmenį Sąjungos ekonomikoje ir kasdieniame jos piliečių gyvenime. Kita vertus, kadangi nuo euro įvedimo 2002 m. ši valiuta nuolat tampa organizuotų nusikaltėlių grupių, veikiančių pinigų padirbinėjimo srityje, taikiniu, euro padirbinėjimas sukėlė mažiausiai 500 mln. EUR žalos. Todėl visai Sąjungai svarbu kovoti su bet kokia veikla, dėl kurios, padirbinėjant bendrą valiutą, galėtų būti pakenkta euro autentiškumui, ir už ją numatyti baudžiamąją atsakomybę;
- (2) dėl padirbtų pinigų smarkiai nukenčia visuomenė. Dėl padirbinėjimo nukenčia piliečiai ir įmonės, kuriems neatlyginama, net jeigu padirbtų pinigų jie gavo veiklą vykdydami sąžiningai. Vartotojams gali kilti susirūpinimas dėl pakankamos grynųjų pinigų apsaugos ir jie gali bijoti gauti padirbtų banknotų ir monetų. Todėl visose valstybėse narėse ir trečiojoje šalyse labai svarbu užtikrinti piliečių, įmonių ir finansų įstaigų pasitikėjimą, kad jie būtų tikri dėl banknotų ir monetų autentiškumo;
- (3) labai svarbu užtikrinti, kad euro ir kitos valiutos, kurių apyvarta yra teisiškai leista, būtų tinkamai apsaugotos efektyviomis ir veiksmingomis baudžiamosios teisės priemonėmis visose valstybėse narėse;
- (4) Tarybos reglamentu (EB) Nr. 974/98 ⁽⁴⁾ valstybės narės, kurių valiuta yra euro, įpareigtos užtikrinti tinkamas sankcijas už euro banknotų ir monetų padirbinėjimą bei klastojimą;

⁽¹⁾ OL C 179, 2013 6 25, p. 9.

⁽²⁾ OL C 271, 2013 9 19, p. 42.

⁽³⁾ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2014 m. gegužės 6 d. Tarybos sprendimas.

⁽⁴⁾ 1998 m. gegužės 3 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 974/98 dėl euro įvedimo (OL L 139, 1998 5 11, p. 1).

- (5) Tarybos reglamentuose (EB) Nr. 1338/2001 ⁽¹⁾ ir (EB) Nr. 1339/2001 ⁽²⁾ nustatomos priemonės, būtinos euro apsaugai nuo padirbinėjimo, visų pirma padirbtų euro banknotų ir monetų išėmimo iš apyvartos priemonės;
- (6) 1929 m. balandžio 20 d. Ženevoje pasirašytoje Tarptautinėje konvencijoje dėl kovos su pinigų padirbinėjimu ir jos protokole ⁽³⁾ (toliau – Ženevos konvencija) nustatytos veiksmingos valiutos padirbinėjimo prevencijos, baudžiamojo persekiojimo ir baudimo už jį nuostatos. Visų pirma ja siekiama užtikrinti, kad už valiutos padirbinėjimo veikas būtų galima skirti griežtas baudžiamąsias ir kitas sankcijas. Visos Ženevos konvencijos Susitariančiosios Šalys turi taikyti nediskriminavimo principą kitų valiutų, kurios nėra jų nacionalinė valiuta, atžvilgiu;
- (7) ši direktyva papildo Ženevos konvencijos nuostatas ir sudaro valstybėms narėms lengvesnes sąlygas jas taikyti. Tuo tikslu svarbu, kad valstybės narės būtų Ženevos konvencijos šalys;
- (8) ši direktyva grindžiama Tarybos pamatiniu sprendimu 2000/383/TVR ⁽⁴⁾ ir jį atnaujina. Ji papildo to pamatinio sprendimo nuostatas dėl sankcijų lygio, tyrimo priemonių ir padirbtų euro banknotų ir monetų analizės, nustatymo ir suradimo vykstant teismo procesui;
- (9) šia direktyva turėtų būti apsaugoti visi banknotai ir monetos, kurių apyvarta yra teisiškai leista, neatsižvelgiant į tai, ar jie pagaminti iš popieriaus, metalo ar kokios kitos medžiagos;
- (10) siekiant užtikrinti euro ir kitų valiutų apsaugą, reikia bendrai apibrėžti su valiutos padirbinėjimu susijusias nusikalstamas veikas, taip pat bendras, veiksmingas, proporcingas ir atgrasomąsias sankcijas, taikytinas ir fiziniams, ir juridiniams asmenims. Kad būtų užtikrintas derėjimas su Ženevos konvencija, šioje direktyvoje turėtų būti numatyta, kad turi būti baudžiama už tas pačias veikas kaip ir Ženevos konvencijoje. Todėl netikrų banknotų ir monetų gaminimas ir platinimas turėtų būti laikomas nusikalstama veika. Atskirai turėtų būti baudžiama už svarbų pasirengimą šioms veikoms, pavyzdžiui, už padirbinėjimo priemonių ir sudedamųjų dalių gaminimą. Apibrėžiant tas veikas siekiama bendro tikslo – atgrasyti nuo bet kokių veiksmų, susijusių su padirbtais banknotais ir monetomis, ir nuo jiems gaminti skirtų priemonių bei kitų įrankių naudojimo;
- (11) netinkamas autorizuotų spaustuvių ar monetų kalyklų teisėtos įrangos ar medžiagų naudojimas neleistinai banknotų ir monetų gamybai siekiant juos apgaulingai naudoti taip pat turėtų būti laikomas nusikalstama veika. Toks netinkamas naudojimas apima atvejus, kai nacionalinis centrinis bankas arba monetų kalykla ar kitas veiklos leidimą turintis pramonės atstovas gamina banknotus ar monetas viršydamas Europos Centrinio Banko (ECB) nustatytą kvotą. Jis taip pat apima atvejus, kai teisiškai įgalios spaustuvės ar monetų kalyklos darbuotojas nesąžiningai naudoja įrangą savo tikslams. Tokie veiksmai turėtų būti baudžiami kaip nusikalstama veika, net jeigu leisti kiekiai ir neviršijami, kadangi į apyvartą išleistų pagamintų banknotų ir monetų nebūtų galima atskirti nuo teisėtai į apyvartą išleistos valiutos;
- (12) šia direktyva taip pat turėtų būti apsaugoti banknotai ir monetos, kurių ECB arba nacionaliniai centriniai bankai ir monetų kalyklos oficialiai dar neišleido. Taigi, pavyzdžiui, euro monetos su naujomis nacionalinėmis pusėmis arba naujos serijos euro banknotai turėtų būti apsaugoti prieš juos oficialiai išleidžiant į apyvartą;
- (13) kai tinkama, taip pat turėtų būti baudžiama už kurtymą, bendrininkavimą ir kėsiniimąsi padaryti pagrindines valiutos padirbinėjimo veikas, įskaitant netinkamą teisėtos įrangos ar medžiagų naudojimą ir banknotų ir monetų, kurie dar neišleisti, bet kurie yra skirti išleisti į apyvartą, padirbinėjimą. Pagal šią direktyvą nereikalaujama, kad valstybės narės pradėtų bausti už kėsiniimąsi padaryti veiką, susijusią su valiutos padirbinėjimo priemone ir sudedamąja dalimi;
- (14) tyčia turėtų būti būdinga visiems šioje direktyvoje nustatytų nusikalstamų veikų elementams;

⁽¹⁾ 2001 m. birželio 28 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1338/2001, nustatantis priemonės, būtinas euro apsaugai nuo padirbinėjimo (OL L 181, 2001 7 4, p. 6).

⁽²⁾ 2001 m. birželio 28 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1339/2001, išplečiantis Reglamento (EB) Nr. 1338/2001, nustatančio priemonės, būtinas euro apsaugai nuo padirbinėjimo, veikimą toms valstybėms narėms, kurios nėra priėmusios euro kaip savo bendros valiutos (OL L 181, 2001 7 4, p. 11).

⁽³⁾ 1931 m. Tautų Lygos sutarčių serija, Nr. 2623, p. 372.

⁽⁴⁾ 2000 m. gegužės 29 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2000/383/TVR dėl apsaugos nuo padirbinėjimo griežtinimo kriminalinėmis bausmėmis ir kitokiomis sankcijomis ryšium su euro įvedimu (OL L 140, 2000 6 14, p. 1).

- (15) valiutos padirbinėjimas valstybėse narėse tradiciškai laikomas nusikaltimu, už kurį skiriamos griežtos sankcijos. Taip yra dėl sunkaus nusikaltimo pobūdžio ir didelio poveikio piliečiams bei įmonėms, taip pat dėl to, kad reikia užtikrinti Sąjungos piliečių pasitikėjimą euro ir kitų valiutų autentiškumu. Tai visų pirma pasakytina apie euro – bendrą valiutą, kurią naudoja daugiau nei 330 mln. euro zonos gyventojų ir kuri yra antra pagal svarbą tarptautinė valiuta;
- (16) valstybės narės nacionalinės teisės aktuose turėtų numatyti baudžiamąsias sankcijas, susijusias su Sąjungos teisės nuostatomis dėl kovos su valiutos padirbinėjimu. Tos sankcijos turėtų būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomosios ir turėtų apimti laisvės atėmimą. Šioje direktyvoje numatytas maksimalios laisvės atėmimo bausmės už joje nurodytas nusikalstamas veikas minimalus lygis turėtų būti taikomas bent už sunkiausias tų nusikalstamų veikų formas;
- (17) skiriamos sankcijos turėtų būti veiksmingos ir atgrasomosios, tačiau neturėtų būti neproporcingos padarytoms veikoms. Nors už tyčinį padirbtos valiutos, kuri buvo gauta veiklą vykdant sąžiningai, realizavimą galėtų būti baudžiama taikant kitokio tipo sankciją pagal valstybių narių nacionalinę teisę, įskaitant baudas, toje nacionalinėje teisėje kaip maksimali sankcija turėtų būti numatytas laisvės atėmimas. Fizinėms asmenims laisvės atėmimo sankcijos turės stiprų atgrasomąjį poveikį potencialiems nusikaltėliams visoje Sąjungoje;
- (18) kadangi šia direktyva nustatomos būtiniausios taisyklės, valstybės narės gali priimti arba toliau taikyti su valiutos padirbinėjimu susijusias nusikalstamas veikas reglamentuojančias griežtesnes taisykles;
- (19) ši direktyva neturi poveikio nacionalinėje baudžiamojoje teisėje įtvirtintoms bendrosioms taisyklėms ir principams dėl nuosprendžių priėmimo ir vykdymo atsižvelgiant į kiekvieno konkretaus atvejo aplinkybes;
- (20) kadangi pasitikėjimą banknotų ir monetų autentiškumu taip pat gali sumažinti arba jam pakenkti juridinių asmenų veiksmai, juridiniai asmenys turėtų atsakyti už jų vardu padarytas nusikalstamas veikas;
- (21) kad būtų užtikrinta valiutos padirbinėjimo veikų tyrimų ir baudžiamojo persekiojimo už jas sėkmė, už tokių veikų tyrimą ir baudžiamąjį persekiojimą už jas atsakingi asmenys turėtų turėti galimybę naudotis veiksmingomis tyrimo priemonėmis, pavyzdžiui, priemonėmis, kurios naudojamos kovojant su organizuotais ar kitais sunkiais nusikaltimais. Tokios priemonės atitinkamais atvejais galėtų apimti, pavyzdžiui, ryšio pranešimų perėmimą, slaptą stebėjimą, įskaitant elektroninį stebėjimą, banko sąskaitų stebėjimą ir kitus finansinius tyrimus. Atsižvelgiant, *inter alia*, į proporcingumo principą, tokių priemonių naudojimas pagal nacionalinę teisę turėtų būti proporcingas tiriamų nusikalstamų veikų pobūdžiui ir sunkumui. Turėtų būti paisoma teisės į asmens duomenų apsaugą;
- (22) valstybės narės savo teritorijoje ir savo piliečių padarytų veikų atžvilgiu turėtų nustatyti savo jurisdikciją nuosekliai pagal Ženevos konvenciją ir kitų Sąjungos baudžiamosios teisės aktų nuostatas dėl jurisdikcijos, turint mintyje, kad nusikalstamos veikos paprastai geriausiai tiriamos pagal tos valstybės, kuriose jos padarytos, baudžiamojo teisingumo sistemą;
- (23) atsižvelgiant į išskirtinę euro reikšmę Sąjungos ekonomikai ir visuomenei, taip pat į specifinę euro, kaip valiutai, pasauliniu mastu kylančią grėsmę, kurią rodo didelis skaičius trečiosiose šalyse veikiančių spaustuvių, reikia imtis papildomų jo apsaugos priemonių. Todėl turėtų būti nustatytas jurisdikcijos principas ne atitinkamos valstybės narės teritorijoje padarytų su euro susijusių veikų atžvilgiu, jeigu veiką padaręs asmuo yra tos valstybės narės teritorijoje ir nėra išduotas, arba jeigu su ta veika susijusių padirbtų euro banknotų ar monetų randama toje valstybėje narėje.

Atsižvelgiant į objektyviai kitokią valstybių narių, kurių valiuta yra euro, padėtį, yra tikslinga, kad tokios jurisdikcijos nustatymo prievolė būtų taikoma tik toms valstybėms narėms. Siekiant patraukti baudžiamajon atsakomybėn už 3 straipsnio 1 dalies a punkte, 3 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytas veikas, kai jos yra susijusios su 3 straipsnio 1 dalies a punktu, taip pat už kurstymą vykdyti, bendrininkavimą vykdant ir kėsiniavimą įvykdyti tas veikas, jurisdikcijos nustatymui neturėtų būti keliami sąlyga, kad veiksmai sudaro nusikalstamą veiką toje vietoje, kurioje jie buvo įvykdyti. Taikydamos tokią jurisdikciją valstybės narės turėtų atkreipti dėmesį į tai, ar nusikalstamos veikos tiriamos pagal tos valstybės, kuriose jos padarytos, baudžiamojo teisingumo sistemą, ir turėtų paisyti proporcingumo principo, visų pirma atsižvelgdamos į trečiosios šalies už tuos pačius veiksmus paskelbtą apkaltinamąjį nuosprendį;

- (24) padirbti euro banknotai ir monetos analizuojami ir nustatomi centralizuotai atitinkamai nacionaliniuose analizės centruose arba atitinkamai nacionaliniuose monetų analizės centruose, kurie yra paskirti arba įsteigti Reglamentu (EB) Nr. 1338/2001. Analizuoti, nustatyti ir rasti padirbtus euro banknotus ir monetas taip pat turėtų būti įmanoma vykstant teismo procesui, siekiant paspartinti padirbtų pinigų gamybos šaltinio aptikimą vykdant konkretų nusikalstamų veikų tyrimą ar baudžiamąjį persekiojimą už jas ir užkirsti kelią tokios rūšies padirbtų pinigų tolesniam patekimui į apyvartą bei juos išimti iš apyvartos, tinkamai atsižvelgiant į teisingo ir veiksmingo bylos nagrinėjimo principą. Taip būtų prisidedama prie kovos su padirbinėjimo nusikalstamomis veikomis veiksmingumo ir tuo pačiu metu padidėtų konfiskuotų padirbtų pinigų perdavimų skaičius vykstant baudžiamajam procesui, taikant ribotas išimtis, kai turėtų būti suteikta tik prieiga prie padirbtų pinigų. Apskritai kompetentingos institucijos turėtų leisti padirbtus pinigus fiziškai perduoti nacionaliniams analizės centrams ir nacionaliniams monetų analizės centrams. Tam tikromis aplinkybėmis, pavyzdžiui, kai įrodymus baudžiamajame procese sudaro tik keli padirbti banknotai ar monetos, arba jeigu fiziškai juos perdavus kiltų rizika, kad bus sunaikinti tokie įrodymai, kaip pirštų atspaudai, kompetentingos institucijos turėtų galėti nuspręsti suteikti galimybę susipažinti su banknotais ir monetomis;
- (25) būtina rinkti palyginamuosius duomenis apie šioje direktyvoje nustatytas nusikalstamas veikas. Kad būtų gauta išsamesnės informacijos apie padirbinėjimo problemą Sąjungos lygmeniu ir taip padedama rasti veiksmingesnį reagavimo būdų, valstybės narės turėtų perduoti Komisijai atitinkamus statistinius duomenis apie nusikalstamų veikų, susijusių su padirbtais banknotais ir monetomis, taip pat patrauktų baudžiamojon atsakomybėn ir nuteistų asmenų skaičių;
- (26) siekiant tikslo kovoti euro banknotų ir euro monetų padirbinėjimu, susitarimai su trečiosiomis šalimis, visų pirma tomis, kurios naudoja euro kaip valiutą, turėtų būti sudaromi laikantis atitinkamų Sutartyje numatytų procedūrų;
- (27) šia direktyva paisoma Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje įtvirtintų pagrindinių teisių ir principų, pirmiausia teisės į laisvę ir saugumą, teisės į privatų ir šeimos gyvenimą, laisvės pasirinkti profesiją ir teisės dirbti, laisvės verstis verslu, teisės į nuosavybę, teisės į veiksmingą teisinę gynybą ir teisingą bylos nagrinėjimą, nekal-tumo prezumpcijos ir teisės į gynybą, teisėtumo ir nusikalstamos veikos bei bausmės proporcingumo principų, taip pat teisės nebūti antrą kartą teisiamam ar baudžiamam už tą pačią nusikalstamą veiką. Šia direktyva minėtos teisės ir principai turėtų būti visapusiškai gerbiami ir atitinkamai įgyvendinami;
- (28) šia direktyva siekiama iš dalies pakeisti ir išplėsti Pamatinio sprendimo 2000/383/TVR nuostatas. Kadangi pakei-timų, kuriuos reikia padaryti, yra daug ir jie yra svarbūs, siekiant aiškumo visas tas pamatinis sprendimas turėtų būti pakeistas valstybių narių, kurioms ši direktyva privaloma, atžvilgiu;
- (29) kadangi šios direktyvos tikslo, t. y. apsaugoti euro ir kitas valiutas nuo padirbinėjimo, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl šios direktyvos taikymo masto ir poveikio to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties (toliau – ES sutartis) 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva nevirši-jama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;
- (30) pagal prie ES sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) pridėto Protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šią direktyvą, todėl ji nėra jai privaloma ar taikoma;
- (31) pagal prie ES sutarties ir SESV pridėto Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 3 straipsnį Airija pranešė pageidaujanti dalyvauti priimant ir taikant šią direktyvą;
- (32) pagal prie ES sutarties ir SESV pridėto Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 1 ir 2 straipsnius bei 4a straipsnio 1 dalį ir nedarant poveikio to protokolo 4 straipsniui, Jungtinė Karalystė nedalyvauja priimant šią direktyvą, todėl ji nėra jai privaloma ar taikoma,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Dalykas

Šia direktyva nustatomos minimalios taisyklės dėl nusikalstamų veikų ir sankcijų apibrėžimo euro ir kitų valiutų padirbinėjimo srityje. Ja taip pat nustatomos bendros nuostatos, skirtos kovai su tomis veikomis sustiprinti ir jų tyrimui pagerinti bei geresniam bendradarbiavimui kovojant su padirbinėjimu užtikrinti.

2 straipsnis

Apibrėžtys

Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

- a) valiuta – banknotai ir monetos, kurių apyvarta yra teisiškai leista, įskaitant euro banknotus ir monetas, kurių apyvarta yra teisiškai leista pagal Reglamentą (EB) Nr. 974/98;
- b) juridinis asmuo – subjektas, turintis teisinį subjektiškumą pagal taikytiną teisę, išskyrus valstybes ar valdžios funkcijas vykdančias viešąsias įstaigas bei viešąsias tarptautines organizacijas.

3 straipsnis

Nusikalstamos veikos

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad už šiuos tyčinius veiksmus būtų baudžiama kaip už nusikalstamą veiką:

- a) apgaulingą valiutos gaminimą ar perdirbimą bet kuriuo būdu;
- b) apgaulingą padirbtos valiutos išleidimą į apyvartą;
- c) padirbtos valiutos įvežimą, išvežimą, gabenimą, gavimą ar įsigijimą numatant ją išleisti į apyvartą ir žinant, kad ji yra padirbta;
- d) apgaulingą gaminimą, gavimą, įsigijimą ar laikymą:
 - i) priemonių, gaminių, kompiuterinių programų ir duomenų bei bet kurių kitų priemonių, specialiai pritaikytų valiutai padirbti ar perdirbti; arba
 - ii) apsauginių požymių, pavyzdžiui, hologramų, vandens ženklų ar kitų valiutos sudedamųjų dalių, padedančių apsaugoti nuo padirbinėjimo.

2. Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad už 1 dalies a, b ir c punktuose nurodytus veiksmus būtų baudžiama ir tais atvejais, kai jie yra susiję su banknotais arba monetomis, kurie yra gaminami arba yra pagaminti naudojant teisėtą įrangą ar medžiagas, pažeidžiant teises ar sąlygas, pagal kurias kompetentingos institucijos gali išleisti banknotus arba monetas.

3. Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad už 1 ir 2 dalyse nurodytus veiksmus būtų baudžiama ir tais atvejais, kai jie yra susiję su banknotais ir monetomis, kurie dar nėra išleisti, tačiau yra skirti išleisti į apyvartą kaip teisėta mokėjimo priemonė.

4 straipsnis

Kurstymas, bendrininkavimas ir kėsinimasis

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad už 3 straipsnyje nurodytų veikų kurstymą ar bendrininkavimą jas darant būtų baudžiama kaip už nusikalstamą veiką.

2. Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad už kėsinimąsi padaryti 3 straipsnio 1 dalies a, b arba c punkte, 3 straipsnio 2 arba 3 dalyje nurodytą nusikalstamą veiką, kai ji yra susijusi su 3 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktuose nurodytais veiksmais, būtų baudžiama kaip už nusikalstamą veiką.

5 straipsnis

Sankcijos fiziniams asmenims

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad už 3 ir 4 straipsniuose nurodytus veiksmus būtų baudžiama taikant veiksmingas, proporcingas ir atgrasomąsias baudžiamąsias sankcijas.
2. Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad už 3 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytas nusikalstamas veikas, 3 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytas nusikalstamas veikas, kai jos yra susijusios su 3 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytais veiksmais, būtų baudžiama taikant maksimalią sankciją, kuria numatomas laisvės atėmimas.
3. Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad už 3 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytas nusikalstamas veikas ir 3 straipsnio 3 dalyje nurodytas nusikalstamas veikas, kai jos yra susijusios su 3 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytais veiksmais, būtų baudžiama skiriant maksimalią bent aštuonerių metų laisvės atėmimo bausmę.
4. Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad už 3 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose nurodytas nusikalstamas veikas ir 3 straipsnio 3 dalyje nurodytas nusikalstamas veikas, kai jos yra susijusios su 3 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose nurodytais veiksmais, būtų baudžiama skiriant maksimalią bent penkerių metų laisvės atėmimo bausmę.
5. Už 3 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytą nusikalstamą veiką valstybės narės gali numatyti kitas veiksmingas, proporcingas ir atgrasomąsias baudžiamąsias sankcijas nei nurodytos šio straipsnio 4 dalyje, įskaitant baudas ir laisvės atėmimą, jei padirbta valiuta buvo gauta nežinant, kad ji yra padirbta, tačiau realizuota žinant, kad ji yra padirbta.

6 straipsnis

Juridinių asmenų atsakomybė

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad juridiniai asmenys galėtų būti traukiami atsakomybėn už 3 ir 4 straipsniuose nurodytas nusikalstamas veikas, kurias jų naudai padarė asmuo, veikęs individualiai arba kaip tokio juridinio asmens organo narys ir užimantis to juridinio asmens struktūroje vadovaujančias pareigas, jeigu jis turėjo teisę:
 - a) atstovauti juridiniam asmeniui;
 - b) priimti sprendimus juridinio asmens vardu; arba
 - c) vykdyti kontrolę juridinio asmens struktūroje.
2. Valstybės narės užtikrina, kad juridinis asmuo galėtų būti traukiamas atsakomybėn, kai dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodyto asmens nepakankamos priežiūros arba kontrolės jam pavaldus asmuo galėjo padaryti 3 ir 4 straipsniuose nurodytas nusikalstamas veikas to juridinio asmens naudai.
3. Juridinio asmens atsakomybė pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalis nepašalina fizinių asmenų, padariusių, kursčiusių ar padėjusių padaryti 3 ir 4 straipsniuose nurodytas nusikalstamas veikas, baudžiamosios atsakomybės.

7 straipsnis

Sankcijos juridiniams asmenims

Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad juridiniam asmeniui, patrauktam atsakomybėn pagal 6 straipsnį, būtų taikomos veiksmingos, proporcingos ir atgrasomosios sankcijos, kurios apima baudžiamąsias arba ne baudžiamąjo pobūdžio baudas ir gali apimti kitas sankcijas, pavyzdžiui:

- a) teisės į valstybės teikiamas lengvatas arba pagalbą atėmimas;
- b) laikinas ar nuolatinis teisės verstis komercine veikla atėmimas;
- c) teisminės priežiūros skyrimas;
- d) likvidavimas teismo nurodymu;
- e) laikinas ar galutinis įmonių, su kurių pagalba buvo įvykdyta nusikalstama veika, uždarymas.

8 straipsnis

Jurisdikcija

1. Kiekviena valstybė narė imasi būtinų priemonių, kad nustatytų savo jurisdikciją 3 ir 4 straipsniuose nurodytų nusikalstamų veikų atžvilgiu, jeigu:

- a) nusikalstama veika visiškai ar iš dalies padaryta jų teritorijoje; arba
- b) nusikalstamą veiką padaręs asmuo yra vienas iš jų piliečių.

2. Kiekviena valstybė narė, kurios valiuta yra euro, imasi būtinų priemonių, kad nustatytų savo jurisdikciją 3 ir 4 straipsniuose nurodytų nusikalstamų veikų, padarytų už jos teritorijos ribų, atžvilgiu, bent jau tais atvejais, kai jos susijusios su euro, ir jeigu:

- a) nusikalstamą veiką padaręs asmuo yra tos valstybės narės teritorijoje ir nėra išduotas; arba
- b) su nusikalstama veika susiję padirbti euro banknotai ar monetos yra surandami tos valstybės narės teritorijoje.

Siekdama patraukti baudžiamojon atsakomybėn už 3 straipsnio 1 dalies a punkte, 3 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytas nusikalstamas veikas, kai jos yra susijusios su 3 straipsnio 1 dalies a punktu, taip pat už kurstymą vykdyti, bendrininkavimą vykdant ir kėsiniama įvykdyti tas nusikalstamas veikas, kiekviena valstybė narė imasi būtinų priemonių užtikrinti, jog jos jurisdikcijos nustatymui nebūtų keliami sąlyga, kad veiksmai yra nusikalstama veika toje vietoje, kurioje jie buvo įvykdyti.

9 straipsnis

Tyrimo priemonės

Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad už 3 ir 4 straipsniuose nurodytų nusikalstamų veikų tyrimą ar baudžiamąjį persekiojimą atsakingi asmenys, padaliniai ar tarnybos galėtų naudotis veiksmingomis tyrimo priemonėmis, pavyzdžiui, tomis, kurios naudojamos organizuoto nusikalstamumo ar kitų sunkių nusikaltimų atvejais.

10 straipsnis

Pareiga perduoti padirbtus euro banknotus ir monetas padirbtų pinigų analizės ir suradimo tikslais

Valstybės narės užtikrina, kad baudžiamojo proceso metu nacionaliniam analizės centrui ir nacionaliniam monetų analizės centrui būtų leidžiama nedelsiant ištirti įtariamai padirbtus euro banknotus ir monetas, kad būtų galima atlikti jų analizę, nustatymą ir surasti daugiau padirbtų pinigų. Kompetentingos institucijos būtinus pavyzdžius perduoda nedelsdamos ir ne vėliau kaip priėmus galutinį sprendimą dėl baudžiamojo proceso.

11 straipsnis

Statistiniai duomenys

Valstybės narės bent du kartus per metus perduoda Komisijai duomenis apie 3 ir 4 straipsniuose nustatytų nusikalstamų veikų ir už tuose straipsniuose nustatytas nusikalstamas veikas patrauktų baudžiamojon atsakomybėn bei nuteistų asmenų skaičių.

12 straipsnis

Komisijos ataskaitos ir peržiūra

Ne vėliau kaip 2019 m. gegužės 23 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai šios direktyvos taikymo ataskaitą. Ataskaitoje vertinama, koku mastu valstybės narės ėmėsi šiai direktyvai įgyvendinti būtinų priemonių. Kartu su ataskaita, jei būtina, pateikiamas atitinkamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

13 straipsnis

Pamatinio sprendimo 2000/383/TVR pakeitimas

Pamatinis sprendimas 2000/383/TVR pakeičiamas nedarant poveikio valstybių narių, kurioms ši direktyva privaloma, pareigoms, susijusioms su Pamatinio sprendimo 2000/383/TVR perkėlimo į nacionalinę teisę terminu.

Valstybių narių, kurioms ši direktyva privaloma, atžvilgiu nuorodos į Pamatinį sprendimą 2000/383/TVR laikomos nuorodomis į šią direktyvą.

14 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi ne vėliau kaip nuo 2016 m. gegužės 23 d. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

15 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja kitą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

16 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva pagal Sutartis skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2014 m. gegužės 15 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

D. KOURKOULAS

SPRENDIMAI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS SPRENDIMAS Nr. 534/2014/ES

2014 m. gegužės 15 d.

dėl makrofinansinės pagalbos teikimo Tuniso Respublikai

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 212 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽¹⁾,

kadangi:

- (1) Europos Sąjungos ir Tuniso Respublikos (toliau – Tunisas) santykiai plėtojami remiantis Europos kaimynystės politika (EKP). Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių asociacijos susitarimas, kurį sudarė Europos Bendrijos bei jų valstybės narės ir Tunisas ⁽²⁾ (toliau – ES ir Tuniso asociacijos susitarimas), įsigaliojo 1998 m. kovo 1 d. Pagal ES ir Tuniso asociacijos susitarimą Tunisas 2008 m. galutinai panaikino muitų tarifus pramonės produktams ir taip tapo pirmąja pietinės Viduržemio jūros regiono dalies šalimi, sukūrusia laisvosios prekybos erdvę su Sąjunga. Dvišalis politinis dialogas ir ekonominis bendradarbiavimas buvo toliau plėtojami įgyvendinant EKP veiksmų planus; paskutinis šiuo metu svarstomas planas apimtų 2013–2017 m. laikotarpį;
- (2) nuo 2010 m. pabaigos Tuniso ekonomikai didelį poveikį darė vietos įvykiai, susiję su įvykiais pietinėje Viduržemio jūros regiono dalyje, žinomi Arabų pavasario pavadinimu, ir po to prasidėję neramumai regione, ypač kaimyninėje Libijoje. Tie įvykiai ir silpna pasaulio ekonominė aplinka, visų pirma ekonomikos nuosmukis euro zonoje, kuri yra Tuniso pagrindinė prekybos ir finansų partnerė, padarė labai neigiamą poveikį Tuniso ekonomikai, dėl kurio sulėtėjo augimas ir atsirado didelis išorės ir biudžeto finansavimo trūkumas;
- (3) 2011 m. sausio 14 d. nuvertus prezidentą Ben Ali, 2011 m. spalio 23 d. Tunise įvyko pirmi laisvi ir demokratiniai rinkimai. Nuo to laiko veikia Nacionalinė steigiamoji asamblėja ir, nors politiniame pereinamajame procese būta sunkumų, pagrindiniai politiniai veikėjai dėjo bendras pastangas, kad toliau būtų įgyvendinamos reformos siekiant sukurti pilnavertę demokratinę sistemą;
- (4) į Tuniso nacionalinės steigiamosios asamblėjos priimtą Konstituciją įtraukta pažangą asmeninių teisių bei laisvių ir vyrų bei moterų lygybės srityse užtikrinančių nuostatų, kuriomis Tunisas nukreipiamas demokratijos ir teisinės valstybės kryptimi;
- (5) nuo Arabų pavasario pradžios Sąjunga įvairiomis progomis yra pareiškusi išsipareigojimą remti Tunisą šiam įgyvendinant ekonomines ir politines reformas. Tas išsipareigojimas buvo dar kartą patvirtintas 2012 m. lapkričio mėn. įvykusio Sąjungos ir Tuniso asociacijos tarybos susitikimo išvadose. Sąjungos politinė ir ekonominė parama Tuniso reformų procesui atitinka Sąjungos politiką pietinės Viduržemio jūros regiono dalies atžvilgiu, kaip numatyta EKP;

⁽¹⁾ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2014 m. gegužės 6 d. Tarybos sprendimas.

⁽²⁾ Europos ir Viduržemio jūros šalių susitarimas, steigiantis Europos Bendrijų ir jų valstybių narių bei Tuniso Respublikos asociaciją (OL L 97, 1998 3 30, p. 2).

- (6) remiantis bendru Europos Parlamento ir Tarybos pareiškimu, priimtu kartu su Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu Nr. 778/2013/ES ⁽¹⁾, Sąjungos makrofinansinė pagalba turėtų būti išskirtinė nesusietos ir netikslinės pagalbos užtikrinant mokėjimų balansą finansinė priemonė, kuria būtų siekiama atkurti pagalbą gaunančios šalies tvarią išorės finansų būklę ir kuri turėtų padėti įgyvendinti politikos programą, apimančią griežtas koregavimo ir struktūrinių reformų priemones, skirtas mokėjimų balanso būklei gerinti, visų pirma programos vykdymo laikotarpiu, ir stiprinti atitinkamų susitarimų bei programų su Sąjunga įgyvendinimą;
- (7) 2013 m. balandžio mėn. Tuniso valdžios institucijos ir Tarptautinis valiutos fondas (TVF) sudarė neprevencinio pobūdžio trejų metų rezervinį susitarimą (toliau – TVF programa) dėl 1 146 mln. SST (specialiųjų skolinimosi teisių) Tuniso ekonominio koregavimo ir reformų programai remti. TVF programos tikslai atitinka Sąjungos makrofinansinės pagalbos tikslą, t. y. siekį sušvelninti trumpalaikius mokėjimų balanso sunkumus, o griežtų koregavimo priemonių įgyvendinimas atitinka Sąjungos makrofinansinės pagalbos tikslą;
- (8) remdama Tuniso ekonominių ir politinių reformų darbotvarkę 2011–2013 m. laikotarpiu Sąjunga skyrė 290 mln. EUR subsidijų pagal savo įprastą bendradarbiavimo programą. Be to, 2011–2013 m. laikotarpiu Tunisui buvo skirta 155 mln. EUR pagal Paramos partnerystei, reformoms ir integraciniam augimui programą (SPRING);
- (9) 2013 m. rugpjūčio mėn. Tunisas, atsižvelgdamas į blogėjančią ekonominę padėtį ir perspektyvas, paprašė Sąjungos makrofinansinės pagalbos;
- (10) atsižvelgiant į tai, kad Tunisas yra šalis, kuriai taikoma EKP, turėtų būti laikoma, kad jis atitinka reikalavimus Sąjungos makrofinansinei pagalbai gauti;
- (11) atsižvelgiant į tai, kad nepaisant TVF ir kitų daugiašalių institucijų suteiktų lėšų ir Tunise įgyvendinamų griežtų ekonomikos stabilizavimo ir reformų programų, likutinis Tuniso mokėjimų balanso išorės finansavimo trūkumas tebėra didelis, Sąjungos makrofinansinė pagalba, kuri turi būti skiriama Tunisui (toliau – Sąjungos makrofinansinė pagalba) esamomis išskirtinėmis aplinkybėmis laikoma tinkamu atsaku į Tuniso prašymą paremti ekonomikos stabilizavimą kartu įgyvendinant TVF programą. Sąjungai teikiant makrofinansinę pagalbą būtų remiama Tuniso ekonomikos stabilizacija ir struktūrinių reformų darbotvarkė papildant lėšas, gaunamas pagal TVF finansinį susitarimą;
- (12) Sąjungos makrofinansine pagalba turėtų būti siekiama remti Tuniso tvarios išorės finansavimo būklės atkūrimą, tokiu būdu remiant jo ekonominį ir socialinį vystymąsi;
- (13) nustatant Sąjungos makrofinansinės pagalbos sumą remiamasi visapusišku Tuniso likutinio išorės finansavimo poreikių kiekybiniu įvertinimu ir atsižvelgiama į jo pajėgumą užtikrinti finansavimą nuosavais ištekliais, visų pirma panaudojant turimus tarptautinius išteklius. Sąjungos makrofinansinė pagalba turėtų papildyti TVF ir Pasaulio banko programas ir teikiamus išteklius. Nustatant pagalbos sumą taip pat atsižvelgiama į numatomus daugiašalių pagalbos teikėjų finansinius įnašus ir poreikį užtikrinti sąžiningą Sąjungos ir kitų pagalbos teikėjų dalijimąsi našta, taip pat į Tunise jau įgyvendinamas kitas Sąjungos išorės finansavimo priemones bei viso Sąjungos dalyvavimo pridėtinę vertę;
- (14) Komisija turėtų užtikrinti, kad Sąjungos makrofinansinė pagalba teisiškai ir iš esmės atitiktų įvairių išorės veiksmų sričių bei kitos atitinkamos Sąjungos politikos pagrindinius principus, tikslus ir priemones;
- (15) Sąjungos makrofinansine pagalba turėtų būti remiama Sąjungos išorės politika Tuniso atžvilgiu. Komisijos tarnybos ir Europos išorės veiksmų tarnyba turėtų glaudžiai bendradarbiauti visą makrofinansinės pagalbos teikimo laikotarpį, kad būtų koordinuojama Sąjungos išorės politika ir užtikrinamas jos nuoseklumas;

⁽¹⁾ 2013 m. rugpjūčio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 778/2013/ES, kuriuo Gruzijai suteikiama papildoma makrofinansinė pagalba (OL L 218, 2013 8 14, p. 15).

- (16) Sąjungos makrofinansinė pagalba turėtų būti remiamas Tuniso išsipareigojimas laikytis Sąjungos pripažintamų vertybių, įskaitant demokratijos, teisinės valstybės, gero valdymo, pagarbos žmogaus teisėms, darnaus vystymosi ir skurdo mažinimo, bei atviros, taisyklėmis grindžiamos ir sąžiningos prekybos principų;
- (17) išankstinė Sąjungos makrofinansinės pagalbos suteikimo sąlyga turėtų būti veiksmingų demokratinių mechanizmų, įskaitant daugiapartinę parlamentinę sistemą ir teisinę valstybę, laikymasis ir pagarbos žmogaus teisėms užtikrinimas Tunise. Be to, konkretūs Sąjungos makrofinansinės pagalbos tikslai turėtų būti: didinti Tuniso viešųjų finansų valdymo sistemos veiksmingumą, skaidrumą ir atskaitomybę ir skatinti struktūrines reformas, skirtas tvariam ir integraciniam augimui, darbo vietų kūrimui ir fiskaliniams konsolidavimui remti. Komisija turėtų reguliariai stebėti išankstinės sąlygos laikymąsi ir tų tikslų įgyvendinimą;
- (18) siekiant užtikrinti, kad su Sąjungos makrofinansine pagalba susiję Sąjungos finansiniai interesai būtų veiksmingai apsaugoti, Tunisas turėtų imtis tinkamų priemonių, susijusių su sukčiavimo, korupcijos ir kitų su šia pagalba siejamų pažeidimų prevencija ir kova su jais. Be to, turėtų būti numatyta, kad Komisija atlieka patikrinimus, o Audito Rūmai – auditą;
- (19) Sąjungos makrofinansinės pagalbos suteikimas nedaro poveikio Europos Parlamento ir Tarybos įgaliojimams;
- (20) atidėjinio, reikalingo Sąjungos makrofinansinei pagalbai teikti, sumos turėtų atitikti daugiametėje finansinėje programoje numatytus biudžeto asignavimus;
- (21) Sąjungos makrofinansinę pagalbą turėtų administruoti Komisija. Siekiant užtikrinti, kad Europos Parlamentas ir Taryba galėtų stebėti, kaip įgyvendinamas šis sprendimas, Komisija turėtų juos reguliariai informuoti apie su pagalba susijusius pokyčius ir pateikti jiems atitinkamus dokumentus;
- (22) siekiant užtikrinti vienodas šio sprendimo įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ⁽¹⁾;
- (23) Sąjungos makrofinansinė pagalba turėtų būti teikiama atsižvelgiant į ekonominės politikos sąlygas, kurios turi būti nustatytos susitarimo memorandume. Siekiant užtikrinti vienodas įgyvendinimo sąlygas ir veiksmingumą, Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai dėl tokių sąlygų derėtis su Tuniso valdžios institucijomis, prižiūrint valstybių narių atstovų komitetui laikantis Reglamento (ES) Nr. 182/2011. Pagal tą reglamentą patariamoji procedūra paprastai turėtų būti taikoma visais atvejais, išskyrus tuos, kurie numatyti tame reglamente. Atsižvelgiant į pagalbos, kurios suma didesnė nei 90 mln. EUR, galimą svarbų poveikį, tikslinga, kad tą ribą viršijančioms operacijoms būtų taikoma nagrinėjimo procedūra. Atsižvelgiant į Sąjungos makrofinansinės pagalbos Tunisui sumą, priimant susitarimo memorandumą ar atliekant bet kurį pagalbos sumažinimą, jos teikimo sustabdymą ar jos atšaukimą turėtų būti taikoma nagrinėjimo procedūra,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

1. Sąjunga suteikia Tunisui makrofinansinę pagalbą (toliau – Sąjungos makrofinansinė pagalba), kurios suma neviršija 300 mln. EUR, Tuniso ekonomikos stabilizacijai ir reformoms remti. Šia pagalba prisidedama siekiant patenkinti Tuniso mokėjimų balanso poreikius, kaip nustatyta TVF programoje.

⁽¹⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

2. Visa Sąjungos makrofinansinės pagalbos suma Tunisui suteikiama paskolų forma. Komisijai suteikiami įgaliojimai Sąjungos vardu kapitalo rinkose arba iš finansų įstaigų pasiskolinti reikalingų lėšų ir jas perskolinti Tunisui. Paskolų grąžinimo terminas – ne ilgesnis kaip 15 metų.
3. Sąjungos makrofinansinės pagalbos mokėjimą administruoja Komisija, laikydamosi TVF ir Tuniso susitarimų ar susitarimo memorandumų ir pagrindinių ekonomikos reformų principų ir tikslų, išdėstytų ES ir Tuniso asociacijos susitarime ir ES ir Tuniso 2013–2017 m. veiksmų plane, dėl kurio susitarta pagal EKP. Komisija reguliariai informuoja Europos Parlamentą ir Tarybą apie pokyčius, susijusius su Sąjungos makrofinansine pagalba, įskaitant jos išmokas, ir laiku pateikia toms institucijoms atitinkamus dokumentus.
4. Sąjungos makrofinansinė pagalba teikiama dvejus su puse metų nuo pirmos dienos po šio sprendimo 3 straipsnio 1 dalyje nurodyto susitarimo memorandumo įsigaliojimo.
5. Jei Sąjungos makrofinansinės pagalbos mokėjimo laikotarpiu Tuniso makrofinansinės pagalbos poreikiai gerokai sumažėja palyginti su pirminiais skaičiavimais, Komisija, laikydamosi 7 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros, sumažina pagalbos sumą, laikinai sustabdo arba nutraukia jos teikimą.

2 straipsnis

Išankstinė Sąjungos makrofinansinės pagalbos suteikimo sąlyga turėtų būti veiksmingų demokratišų mechanizmų, įskaitant daugiapartinę parlamentinę sistemą ir teisinę valstybę, laikymasis ir pagarbos žmogaus teisėms užtikrinimas Tunise.

Komisija stebi, kaip šios išankstinės sąlygos laikomasi visu Sąjungos makrofinansinės pagalbos teikimo laikotarpiu.

Šis straipsnis taikomas laikantis Tarybos sprendimo 2010/427/ES ⁽¹⁾.

3 straipsnis

1. Laikydamosi 7 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros, Komisija susitaria su Tuniso valdžios institucijomis dėl Sąjungos makrofinansinei pagalbai taikytinų aiškiai apibrėžtų ekonominės politikos ir finansinių sąlygų, daugiausia dėmesio skiriant struktūriniams reformoms ir patikimiems viešiesiems finansams, kurios turi būti nustatytos susitarimo memorandume (toliau – susitarimo memorandumas), į kurį įtraukiamas tų sąlygų įgyvendinimo tvarkaraštis. Susitarimo memorandume nustatytos ekonominės politikos ir finansinės sąlygos turi atitikti 1 straipsnio 3 dalyje nurodytus susitarimus ar susitarimo memorandumus, įskaitant makroekonominio koregavimo ir struktūrinių reformų programas, kurias TVF remiant įgyvendina Tunisas.
2. Tomis sąlygomis siekiama visų pirma didinti Tuniso viešųjų finansų valdymo sistemų veiksmingumą, skaidrumą ir atskaitomybę, be kita ko, naudojant Sąjungos makrofinansinę pagalbą. Rengiant politikos priemones deramai atsižvelgiama ir į pažangą, padarytą abipusio rinkos atvėrimo, taisyklėmis grindžiamos ir sąžiningos prekybos plėtojimo ir kitų Sąjungos išorės politikos prioritetų srityse. Komisija reguliariai stebi pažangą siekiant tų tikslų.
3. Išsamios Sąjungos makrofinansinės pagalbos finansinės sąlygos nustatomos paskolos susitarime, dėl kurio susitaria Komisija ir Tuniso valdžios institucijos.
4. Komisija reguliariai tikrina, ar toliau laikomasi 4 straipsnio 3 dalyje nustatytų sąlygų, įskaitant, be kita ko, ar Tuniso ekonominė politika atitinka Sąjungos makrofinansinės pagalbos tikslus. Tai darydama Komisija glaudžiai koordinuoja veiksmus su TVF ir Pasaulio banku, o prireikus – su Europos Parlamentu ir Taryba.

⁽¹⁾ 2010 m. liepos 26 d. Tarybos sprendimas 2010/427/ES, kuriuo nustatoma Europos išorės veiksmų tarnybos struktūra ir veikimas (OL L 201, 2010 8 3, p. 30).

4 straipsnis

1. Laikydamosi 3 dalyje nustatytų sąlygų, Komisija Sąjungos makrofinansinę pagalbą teikia trimis paskolos dalimis. Kiekvienos dalies dydis nustatomas susitarimo memorandume.
2. Sąjungos makrofinansinės pagalbos sumos prirėikus atidedamos laikantis Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 480/2009 ⁽¹⁾.
3. Komisija priima sprendimą dėl dalių mokėjimo atsižvelgdama į tai, ar įvykdytos visos šios sąlygos:
 - a) 2 straipsnyje nustatyta išankstinė sąlyga;
 - b) toliau sėkmingai tęsiamas politikos programos, kuri apima griežtas koregavimo ir struktūrinių reformų priemones, įgyvendinimas, kartu laikantis TVF neprevencinio pobūdžio susitarimo dėl kredito suteikimo, ir
 - c) susitarimo memorandume sutartų ekonominės politikos ir finansinių sąlygų vykdymas laikantis konkretaus tvarkaraščio.

Antroji dalis išmokama ne anksčiau kaip praėjus trims mėnesiams po pirmosios dalies išmokėjimo. Trečioji dalis išmokama ne anksčiau kaip praėjus trims mėnesiams po antrosios dalies išmokėjimo.

4. Jei 3 dalyje nurodytos sąlygos neįvykdytos, Komisija laikinai sustabdo arba atšaukia Sąjungos makrofinansinės pagalbos išmokėjimą. Tokiais atvejais Komisija informuoja Europos Parlamentą ir Tarybą apie to sustabdymo ar atšaukimo priežastis.
5. Sąjungos makrofinansinė pagalba išmokama per Tuniso centrinį banką. Remiantis nuostatomis, dėl kurių turi būti susitarta susitarimo memorandume, įskaitant likutinių biudžeto finansavimo poreikių patvirtinimą, Sąjungos lėšos gali būti pervedtos Tuniso finansų ministerijai, kuri yra galutinis gavėjas.

5 straipsnis

1. Su Sąjungos makrofinansine pagalba susijusios skolinimosi ir skolinimo operacijos atliekamos eurais, taikant tą pačią lėšų įskaitymo dieną, ir dėl tų operacijų Sąjunga nesprenžia su terminų pasikeitimu susijusių klausimų ir ji nepatiria jokios valiutų keitimo kurso rizikos ar kokios nors kitos komercinės rizikos.
2. Esant palankioms aplinkybėms ir jei Tunisas to prašo, Komisija gali imtis būtinų priemonių, siekdama užtikrinti, kad į paskolos sąlygas būtų įtraukta išankstinio grąžinimo sąlyga, atitinkanti atitinkamą skolinimosi operacijų sąlygų nuostatą.
3. Esant palankioms aplinkybėms sumažinti paskolos palūkanų normą ir jei Tunisas to prašo, Komisija gali nuspręsti refinansuoti visą ar dalį jo pradinio skolinimosi arba gali restruktūrizuoti atitinkamas finansines sąlygas. Refinansavimo arba restruktūrizavimo operacijos atliekamos laikantis 1 ir 4 dalių, ir dėl jų neturi būti pratęstas susijusių pasiskolintų lėšų grąžinimo terminas arba padidėti refinansavimo arba restruktūrizavimo operacijos dieną likusi mokėtino kapitalo suma.
4. Visas Sąjungos patirtas išlaidas, kurios susijusios su skolinimosi ir skolinimo operacijomis pagal šį sprendimą, padengia Tunisas.
5. Komisija informuoja Europos Parlamentą ir Tarybą apie 2 ir 3 dalyse nurodytų operacijų pokyčius.

⁽¹⁾ 2009 m. gegužės 25 d. Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 480/2009, įsteigiantis Išorės veiksnių garantijų fondą (OL L 145, 2009 6 10, p. 10).

6 straipsnis

1. Sąjungos makrofinansinė pagalba įgyvendinama laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 ⁽¹⁾ ir Komisijos deleguotojo reglamento (ES) Nr. 1268/2012 ⁽²⁾.
2. Įgyvendinant Sąjungos makrofinansinę pagalbą taikomas tiesioginis valdymas.
3. Susitarimo memorandume ir susitarime dėl paskolos, dėl kurių turi būti susitarta su Tuniso valdžios institucijomis, pateikiamos nuostatos, kuriomis:
 - a) užtikrinama, kad Tunisas reguliariai tikrintų, ar tinkamai panaudotas iš Sąjungos bendrojo biudžeto suteiktas finansavimas, imtūsi atitinkamų pažeidimų ir sukčiavimo prevencijos priemonių ir prireikus imtūsi teisinių veiksmų neteisėtai pasisavintoms lėšoms, suteiktoms pagal šį sprendimą, išieškoti;
 - b) užtikrinama Sąjungos finansinių interesų apsauga, visų pirma numatant konkrečias priemones, skirtas sukčiavimo, korupcijos ir kitų pažeidimų, darančių poveikį Sąjungos makrofinansinei pagalbai, prevencijai ir kovai su jais pagal Tarybos reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 2988/95 ⁽³⁾, Tarybos reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 2185/96 ⁽⁴⁾ ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 ⁽⁵⁾;
 - c) Komisijai, įskaitant Europos kovos su sukčiavimu tarnybą, arba jos atstovams aiškiai suteikiami įgaliojimai atlikti patikrinimus, įskaitant patikrinimus ir inspektavimus vietoje;
 - d) Komisijai ir Audito Rūmams aiškiai suteikiami įgaliojimai Sąjungos makrofinansinės pagalbos teikimo laikotarpiu ir jam pasibaigus atlikti auditus, įskaitant dokumentų auditus ir auditus vietoje, pavyzdžiui, veiklos vertinimus; ir
 - e) užtikrinama, kad nustačius, jog Sąjungos makrofinansinės pagalbos valdymo atžvilgiu Tunisas sukčiavo, ėmėsi korupcinių veiksmų arba bet kokios kitos neteisėtos veiklos, darančios neigiamą poveikį Sąjungos finansiniams interesams, Sąjunga turi teisę anksčiau laiko susigrąžinti paskolą.
4. Sąjungos makrofinansinės pagalbos įgyvendinimo laikotarpiu Komisija atlieka veiklos vertinimus ir taip stebi, ar su tokia pagalba susijusios Tuniso finansinės priemonės, administracinės procedūros ir vidaus bei išorės kontrolės mechanizmai yra patikimi.

7 straipsnis

1. Komisijai padeda komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

⁽¹⁾ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių ir kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 (OL L 298, 2012 10 26, p. 1).

⁽²⁾ 2012 m. spalio 29 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 1268/2012 dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių taikymo taisyklių (OL L 362, 2012 12 31, p. 1).

⁽³⁾ 1995 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 2988/95 dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos (OL L 312, 1995 12 23, p. 1).

⁽⁴⁾ 1996 m. lapkričio 11 d. Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 2185/96 dėl Komisijos atliekamų patikrinimų ir inspektavimų vietoje siekiant apsaugoti Europos Bendrijų finansinius interesus nuo sukčiavimo ir kitų pažeidimų (OL L 292, 1996 11 15, p. 2).

⁽⁵⁾ 2013 m. rugsėjo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų ir kuriuo panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1073/1999 ir Tarybos reglamentas (Euratomas) Nr. 1074/1999 (OL L 248, 2013 9 18, p. 1).

8 straipsnis

1. Ne vėliau kaip kiekvienų metų birželio 30 d. Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia šio sprendimo įgyvendinimo praėjusiais metais ataskaitą, įskaitant to įgyvendinimo vertinimą. Toje ataskaitoje:

- a) išnagrinėjama pažanga, padaryta įgyvendinant Sąjungos makrofinansinę pagalbą;
- b) įvertinama Tuniso ekonominė padėtis ir perspektyvos, taip pat pažanga, padaryta įgyvendinant 3 straipsnio 1 dalyje nurodytas politikos priemones;
- c) nurodomas susitarimo memorandume nustatytų ekonominės politikos sąlygų, Tuniso einamųjų ekonominių ir fiskalinių rezultatų ir Komisijos sprendimų išmokėti Sąjungos makrofinansinės pagalbos dalis ryšys.

2. Ne vėliau kaip per dvejus metus nuo 1 straipsnio 4 dalyje nurodyto pagalbos teikimo laikotarpio pabaigos Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia *ex post* įvertinimo ataskaitą, kurioje įvertinami suteiktos Sąjungos makrofinansinės pagalbos rezultatai ir veiksmingumas bei mastas, koku ja buvo prisidėta prie pagalbos tikslų.

9 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Priimta Briuselyje 2014 m. gegužės 15 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

D. KOURKOULAS

II

(Istatymo galios neturintys teisės aktai)

TARPTAUTINIAI SUSITARIMAI

TARYBOS SPRENDIMAS 2014/293/BUSP

2014 m. balandžio 15 d.

dėl Europos Sąjungos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl Šveicarijos Konfederacijos dalyvavimo Europos Sąjungos karinėje misijoje siekiant prisidėti prie Malio ginkluotųjų pajėgų mokymo (EUTM Mali) pasirašymo ir sudarymo

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos Sąjungos sutartį, ypač į jos 37 straipsnį kartu su Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 218 straipsnio 5 ir 6 dalimis,

atsižvelgdama į Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio užsienio reikalams ir saugumo politikai pasiūlymą,

kadangi:

- (1) 2013 m. sausio 17 d. Tarybos sprendimo 2013/34/BUSP dėl Europos Sąjungos karinės misijos siekiant prisidėti prie Malio ginkluotųjų pajėgų mokymo (EUTM Mali) ⁽¹⁾ 8 straipsnio 3 dalyje numatyta, kad išsamios trečiųjų valstybių dalyvavimo sąlygos nustatomos susitarimuose, kurie sudaromi vadovaujantis Europos Sąjungos sutarties 37 straipsniu ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 218 straipsnyje nustatyta tvarka;
- (2) 2014 m. vasario 10 d. Taryba priėmė sprendimą, kuriuo suteikti įgaliojimai pradėti derybas dėl Europos Sąjungos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl Šveicarijos Konfederacijos dalyvavimo Europos Sąjungos karinėje misijoje siekiant prisidėti prie Malio ginkluotųjų pajėgų mokymo (EUTM Mali) (toliau – Susitarimas);
- (3) Susitarimas turėtų būti patvirtintas,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Sąjungos vardu patvirtinamas Europos Sąjungos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimas dėl Šveicarijos Konfederacijos dalyvavimo Europos Sąjungos karinėje misijoje siekiant prisidėti prie Malio ginkluotųjų pajėgų mokymo (EUTM Mali).

Susitarimo tekstas pridedamas prie šio sprendimo.

2 straipsnis

Tarybos pirmininkas įgaliojamas paskirti asmenį (-is), įgaliotą (-us) pasirašyti Susitarimą, kad jis taptų privalomas Sąjungai.

⁽¹⁾ O L L 14, 2013 1 18, p. 19.

3 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja jo priėmimo dieną.

Priimta Liuksemburge 2014 m. balandžio 15 d.

Tarybos vardu

Pirmininkė

C. ASHTON

VERTIMAS

Europos Sąjungos ir Šveicarijos Konfederacijos**SUSITARIMAS****dėl Šveicarijos Konfederacijos dalyvavimo Europos Sąjungos karinėje misijoje siekiant prisidėti prie Malio ginkluotųjų pajėgų mokymo (EUTM Mali)**

EUROPOS SAJUNGA (toliau – ES arba Sąjunga)

ir

ŠVEICARIJOS KONFEDERACIJA

toliau kartu – Šalys,

ATSIŽVELGDAMOS Į:

- 2013 m. sausio 17 d. Tarybos sprendimą 2013/34/BUSP dėl Europos Sąjungos karinės misijos siekiant prisidėti prie Malio ginkluotųjų pajėgų mokymo (EUTM Mali) ⁽¹⁾;
- 2013 m. rugsėjo 18 d. Šveicarijos Konfederacijos Federalinio užsienio reikalų departamento vadovo laišką, kuriame siūloma civiliniais pajėgumais prisidėti prie Europos Sąjungos karinės misijos siekiant prisidėti prie Malio ginkluotųjų pajėgų mokymo (EUTM Mali);
- 2013 m. lapkričio 12 d. Politinio ir saugumo komiteto sprendimą EUTM Mali/3/2013 dėl trečiųjų valstybių indėlių į Europos Sąjungos karinę misiją siekiant prisidėti prie Malio ginkluotųjų pajėgų mokymo (EUTM Mali) ⁽²⁾;
- 2013 m. lapkričio 12 d. Politinio ir saugumo komiteto sprendimą EUTM Mali/2/2013 dėl prie Europos Sąjungos karinės misijos siekiant prisidėti prie Malio ginkluotųjų pajėgų mokymo (EUTM Mali) prisidedančių šalių komiteto įsteigimo ⁽³⁾,

SUSITARĖ:

1 straipsnis

Dalyvavimas misijoje

1. Šveicarijos Konfederacija prisijungia prie Sprendimo 2013/34/BUSP ir prie visų kitų sprendimų, kuriais Europos Sąjungos Taryba nusprendžia išplėsti EUTM Mali, remiantis šio Susitarimo ir atitinkamų įgyvendinimo susitarimų nuostatomis.
2. Šveicarijos Konfederacijos dalyvavimas EUTM Mali nedaro poveikio Sąjungos sprendimų priėmimo autonomiškumui.
3. Šveicarijos Konfederacija užtikrina, kad EUTM Mali misijoje dalyvaujantis jos personalas vykdytų savo misiją laikydamasis:
 - Sprendimo 2013/34/BUSP ir bet kokių galimų vėlesnių jo pakeitimų,
 - misijos plano,
 - įgyvendinimo priemonių.

⁽¹⁾ OL L 14, 2013 1 18, p. 19.

⁽²⁾ OL L 320, 2013 11 30, p. 33.

⁽³⁾ OL L 320, 2013 11 30, p. 31.

4. Į misiją deleguotas Šveicarijos Konfederacijos personalas vykdo savo pareigas ir elgiasi atsižvelgdamas tik į EUTM Mali interesus.
5. Šveicarijos Konfederacija laiku informuoja ES misijos vadą apie visus savo dalyvavimo misijoje pasikeitimus.

2 straipsnis

Pajėgų statusas

1. Šveicarijos Konfederacijos EUTM Mali skirto personalo statusą reglamentuoja 2013 m. balandžio 4 d. pasirašytas Europos Sąjungos ir Malio Respublikos susitarimas dėl Europos Sąjungos karinės misijos siekiant prisidėti prie Malio ginkluotųjų pajėgų mokymo (EUTM Mali) ⁽¹⁾ statuso (toliau – Susitarimas dėl pajėgų statuso) Malio Respublikoje.
2. Nedarant poveikio Susitarimui dėl pajėgų statuso, Šveicarijos Konfederacija turi jurisdikciją savo personalo, dalyvaujančio EUTM Mali, atžvilgiu.
3. Šveicarijos Konfederacija atsako už visų su dalyvavimu EUTM Mali susijusių pretenzijų, pateikiamų jos personalo ar susijusių su juo, nagrinėjimą. Šveicarijos Konfederacija atsako už bet kokio ieškinio, ypač teisinio ar drausminio, pareiškimą bet kuriam savo personalo nariui pagal savo įstatymus ir kitus teisės aktus.
4. Šalys susitaria atsisakyti visų pretenzijų, išskyrus sutartinius reikalavimus, viena kitai dėl žalos, padarytos bet kuriai iš Šalių priklausančiam ar jos valdomam turtui, jo praradimo ar sunaikinimo, sukulto jiems atliekant pareigas vykdam šiam Susitarime numatytą veiklą, išskyrus didelio neatsargumo ar tyčinio nusižengimo atvejus.
5. Šveicarijos Konfederacija įsipareigoja padaryti pareiškimą dėl pretenzijų bet kuriai valstybei, dalyvaujančiai EUTM Mali, atsisakymo ir tai padaryti pasirašydama šį Susitarimą.
6. Sąjunga įsipareigoja užtikrinti, kad valstybės narės padarytų pareiškimą dėl pretenzijų dėl Šveicarijos Konfederacijos dalyvavimo EUTM Mali atsisakymo ir tai padarytų pasirašydamos šį Susitarimą.

3 straipsnis

Įslaptinta informacija

EUTM Mali taikomas Šveicarijos Konfederacijos ir Europos Sąjungos susitarimas dėl keitimosi įslaptinta informacija saugumo procedūrų ⁽²⁾.

4 straipsnis

Pavaldumo tvarka

1. EUTM Mali dalyvaujantis Šveicarijos personalas lieka visiškai pavaldus savo nacionalinėms valdžios institucijoms.
2. Nacionalinės valdžios institucijos perduoda operacinį ir taktinį vadovavimą ir (arba) savo pajėgų ir personalo kontrolę ES misijos vadui. ES misijos vadas turi teisę deleguoti savo įgaliojimus.
3. Administruojant kasdienę misijos veiklą, Šveicarijos Konfederacija turi tokias pačias teises ir pareigas, kokias turi ir dalyvaujančios ES valstybės narės.
4. ES misijos vadas, pasikonsultavęs su Šveicarijos Konfederacija, bet kuriuo metu gali paprašyti nutraukti Šveicarijos Konfederacijos dalyvavimą.
5. Šveicarijos Konfederacija paskiria vyresnįjį įgaliotinį, kuris EUTM Mali atstovauja jos nacionaliniam kontingentui. Vyresnysis įgaliotinis konsultuojasi su ES misijos vadu visais su misija susijusiais klausimais ir yra atsakingas už kasdienę kontingento drausmę.

⁽¹⁾ OLL 106, 2013 4 16, p. 2.

⁽²⁾ OLL 181, 2008 7 10, p. 58.

5 straipsnis

Finansiniai aspektai

1. Šveicarijos Konfederacija prisiima visas išlaidas, susijusias su jos dalyvavimu EUTM Mali.
2. Valstybės (-ių), kurioje (-se) vykdoma misija, fizinių arba juridinių asmenų mirties, sužalojimo, netekties atveju arba jiems patyrus žalą, Šveicarijos Konfederacija, nustačius jos atsakomybę, sumoka kompensaciją laikydama Susitarime dėl pajėgų statuso numatytą sąlygą.
3. Sąjunga nereikalauja, kad Šveicarijos Konfederacija finansiškai prisidėtų prie kokių nors bendrų EUTM Mali išlaidų.

6 straipsnis

Susitarimai šiam susitarimui įgyvendinti

Atitinkamos Sąjungos institucijos ir atitinkamos Šveicarijos Konfederacijos valdžios institucijos sudaro visus reikiamus techninius ir administracinius susitarimus dėl šio Susitarimo įgyvendinimo.

7 straipsnis

Įsipareigojimų nesilaikymas

Jei viena iš Šalių nesilaiko šiame Susitarime nustatytų savo įsipareigojimų, kita Šalis turi teisę nutraukti šį Susitarimą, apie tai raštu pranešusi prieš vieną mėnesį.

8 straipsnis

Ginčų sprendimas

Ginčus dėl šio Susitarimo aiškinimo ar taikymo Šalys sprendžia diplomatinėmis priemonėmis.

9 straipsnis

Įsigaliojimas ir nutraukimas

1. Šis Susitarimas įsigalioja pirmo mėnesio po to, kai Šalys praneša viena kitai apie šiuo tikslu būtinų vidaus procedūrų užbaigimą, pirmą dieną.
2. Šis Susitarimas laikinai taikomas nuo jo pasirašymo dienos.
3. Šis Susitarimas galioja visą Šveicarijos Konfederacijos dalyvavimo misijoje laiką.
4. Kiekviena Šalis turi teisę nutraukti šį Susitarimą apie tai raštu pranešdama kitai Šaliai. Nutraukimas įsigalioja praėjus 3 mėnesiams nuo tokio pranešimo dienos.

Priimta Briuselyje du tūkstančiai keturioliktų metų balandžio dvidešimt aštuntą dieną dviem egzemplioriais anglų kalba.

Europos Sąjungos vardu

Šveicarijos Konfederacijos vardu

DEKLARACIJOS**ES valstybių narių deklaracija**

2013 m. sausio 17 d. Tarybos sprendimą 2013/34/BUSP dėl Europos Sąjungos karinės misijos siekiant prisidėti prie Malio ginkluotųjų pajėgų mokymo (EUTM Mali) taikančios ES valstybės narės stengsis tiek, kiek joms tai leidžia jų vidaus teisinės sistemos, kiek galima atsisakyti pretenzijų Šveicarijos Konfederacijai dėl jų personalo sužalojimo, mirties arba EUTM Mali jų naudojamam turtui padarytos žalos ar praradimo tais atvejais, kai tokį sužalojimą, mirtį, žalą arba praradimą:

- sukėlė Šveicarijos Konfederacijos personalas, vykdamas su EUTM Mali susijusias pareigas, išskyrus didelio aplaidumo ar tyčinio nusižengimo atvejus, arba
- sukėlė Šveicarijos Konfederacijai priklausančio turto naudojimas, jeigu tas turtas buvo naudotas vykdamas misiją, išskyrus šį turtą naudojusio Šveicarijos Konfederacijos EUTM Mali personalo didelio aplaidumo ar tyčinio nusižengimo atvejus.

Šveicarijos Konfederacijos deklaracija

2013 m. sausio 17 d. Tarybos sprendimą 2013/34/BUSP dėl Europos Sąjungos karinės misijos siekiant prisidėti prie Malio ginkluotųjų pajėgų mokymo (EUTM Mali) taikanti Šveicarijos Konfederacija stengsis tiek, kiek jai tai leidžia jos vidaus teisinė sistema, kiek galima atsisakyti pretenzijų kitai EUTM Mali dalyvaujančiai valstybei dėl savo personalo sužalojimo, mirties arba EUTM Mali jos naudojamam turtui padarytos žalos ar praradimo tais atvejais, kai sužalojimą, mirtį, žalą arba praradimą:

- sukėlė personalas, jam vykdamas su EUTM Mali susijusias savo pareigas, išskyrus didelio neatsargumo ar tyčinio nusižengimo atvejus, arba
 - sukėlė EUTM Mali dalyvaujančiai valstybei priklausančio turto naudojimas, jeigu tas turtas buvo naudotas vykdamas misiją, išskyrus šį turtą naudojusio EUTM Mali personalo didelio aplaidumo ar tyčinio nusižengimo atvejus.
-

REGLAMENTAI

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) Nr. 535/2014

2014 m. gegužės 20 d.

kuriuo nustatomos standartinės importo vertės, skirtos tam tikrų vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1234/2007, nustatantį bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas (Bendrą bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentą) ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į 2011 m. birželio 7 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 543/2011, kuriuo nustatomos išsamių Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007 taikymo vaisių bei daržovių ir perdirbtų vaisių bei daržovių sektoriuose taisyklės ⁽²⁾, ypač į jo 136 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

- (1) Įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 543/2011, atsižvelgiant į daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raunde rezultatus, nustatomi kriterijai, pagal kuriuos Komisija nustato standartinės importo iš trečiųjų šalių vertes produktams ir laikotarpiams, nurodytiems jo XVI priedo A dalyje;
- (2) remiantis Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 543/2011 136 straipsnio 1 dalimi, standartinė importo vertė apskaičiuojama kiekvieną darbo dieną atsižvelgiant į kintančius kasdienes duomenis. Todėl šis reglamentas turėtų įsigalioti jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 543/2011 136 straipsnyje minimos standartinės importo vertės yra nustatytos šio reglamento priede.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2014 m. gegužės 20 d.

Komisijos vardu
Pirmininko pavedimu
Jerzy PLEWA

Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinis direktorius

⁽¹⁾ OLL 299, 2007 11 16, p. 1.

⁽²⁾ OLL 157, 2011 6 15, p. 1.

PRIEDAS

Standartinės importo vertės, skirtos kai kurių vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti

(EUR/100 kg)

KN kodas	Trečiosios šalies kodas ⁽¹⁾	Standartinė importo vertė
0702 00 00	AL	59,1
	MA	41,3
	MK	85,4
	TR	59,9
	ZZ	61,4
0707 00 05	AL	41,5
	MK	42,4
	TR	125,8
0709 93 10	ZZ	69,9
	TR	108,6
0805 10 20	ZZ	108,6
	EG	43,9
0805 50 10	IL	74,1
	MA	40,6
	TR	72,3
	ZA	53,8
	ZZ	56,9
	TR	98,1
	ZA	141,8
0808 10 80	ZZ	120,0
	AR	95,6
	BR	85,3
	CL	96,8
	CN	98,5
	MK	32,3
	NZ	141,6
	US	194,6
	UY	70,3
	ZA	99,1
ZZ	101,6	

⁽¹⁾ Šalių nomenklatūra nustatyta Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1833/2006 (OL L 354, 2006 12 14, p. 19). Kodas „ZZ“ atitinka „kitas šalis“.

SPRENDIMAI

TARYBOS SPRENDIMAS 2014/294/BUSP

2014 m. gegužės 20 d.

kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2013/233/BUSP dėl Europos Sąjungos integruoto sienų valdymo pagalbos misijos Libijoje (EUBAM Libya)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos Sąjungos sutartį, ypač į jos 28 straipsnį, 42 straipsnio 4 dalį ir 43 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdama į Sąjungos vyriausiojo įgaliojimo užsienio reikalams ir saugumo politikai pasiūlymą,

kadangi:

- (1) 2013 m. gegužės 22 d. Taryba priėmė Sprendimą 2013/233/BUSP⁽¹⁾, nustatantį Europos Sąjungos integruoto sienų valdymo pagalbos misiją Libijoje (EUBAM Libya). Sprendimas 2013/233/BUSP nustoja galioti 2015 m. gegužės 21 d. Jame nustatyta orientacinė finansavimo suma apima laikotarpį nuo 2013 m. gegužės 22 d. iki 2014 m. gegužės 21 d.;
- (2) Sprendimas 2013/233/BUSP turėtų būti iš dalies pakeistas, kad laikotarpis, kuriam numatyta orientacinė finansavimo suma, būtų pratęstas iki 2015 m. gegužės 21 d.;
- (3) EUBAM Libya bus vykdoma tokiomis aplinkybėmis, kurios gali pablogėti ir galėtų kliudyti pasiekti Sutarties 21 straipsnyje nustatytus Sąjungos išorės veiksmų tikslus,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Tarybos sprendimas 2013/233/BUSP iš dalies keičiamas taip:

1. 11 straipsnio 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Misijos vadovas užtikrina ES išlaptintos informacijos apsaugą pagal 2013 m. rugsėjo 23 d. Tarybos sprendimą 2013/488/ES dėl ES išlaptintos informacijos apsaugai užtikrinti skirtų saugumo taisyklių (*).“

(*) OL L 274, 2013 10 15, p. 1.“;

2. 13 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Orientacinė finansavimo suma, skirta su EUBAM Libya susijusioms išlaidoms padengti laikotarpiu nuo 2013 m. gegužės 22 d. iki 2014 m. gegužės 21 d., yra 30 300 000 EUR.“

Orientacinė finansavimo suma, skirta su EUBAM Libya susijusioms išlaidoms padengti laikotarpiu nuo 2014 m. gegužės 22 d. iki 2015 m. gegužės 21 d., yra 26 200 000 EUR.“;

3. 15 straipsnio 1 ir 2 pastraipose nuorodos į „Sprendimą 2011/292/ES“ pakeičiamos nuorodomis į „Sprendimą 2013/488/ES“.

(¹) 2013 m. gegužės 22 d. Tarybos sprendimas 2013/233/BUSP dėl Europos Sąjungos integruoto sienų valdymo pagalbos misijos Libijoje (EUBAM Libya) (OL L 138, 2013 5 24, p. 15).

2 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja jo priėmimo dieną.

Priimta Briuselyje 2014 m. gegužės 20 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

A. KYRIAZIS

ISSN 1977-0723 (elektroninis leidimas)
ISSN 1725-5120 (popierinis leidimas)

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT